

255

Wet van 13 april 1978, houdende bepalingen inzake het toezicht op het kredietwezen (Wet toezicht kredietwezen)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:
Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de bepalingen inzake het toezicht op het kredietwezen opnieuw vast te stellen;
Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Inleidende bepalingen

Artikel 1

1. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

a. kredietinstellingen:

rechtspersonen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen en natuurlijke personen, die hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van gelden, dagelijks of op termijnen van korter dan twee jaren opvorderbaar, al dan niet in de vorm van spaargelden, en van het voor hun eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen en beleggingen;

b. algemene banken:

kredietinstellingen met uitzondering van coöperatief georganiseerde banken, effectenkredietinstellingen, spaarbanken en centrale kredietinstellingen;

c. *coöperatief georganiseerde banken:*

kredietinstellingen in de rechtsvorm van een coöperatieve vereniging, die in coöperatief verband zijn aangesloten bij een centrale kredietinstelling, en voorts de rechtspersoonlijkheid bezittende kredietinstellingen, door hen in het leven geroepen, welke ter bevordering van het sparen in hoofdzaak hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van spaargelden en zich niet ten doel stellen uitkeringen te doen anders dan met een ideële of sociale strekking;

d. *effectenkredietinstellingen:*

kredietinstellingen, die in hoofdzaak hun bedrijf maken van het verlenen van bemiddeling bij de handel in effecten ter beurze;

e. *spaarbanken:*

rechtspersoonlijkheid bezittende kredietinstellingen, die ter bevordering van het sparen in hoofdzaak hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van spaargelden en zich niet ten doel stellen uitkeringen te doen anders dan met een ideële of sociale strekking, zulks met uitzondering van coöperatief georganiseerde banken;

f. *centrale kredietinstellingen:*

kredietinstellingen, die met betrekking tot een groep kredietinstellingen een mede beleidsbepalend karakter dragen;

g. *de Bank:*

De Nederlandsche Bank N.V.;

h. *representatieve organisatie:*

een organisatie, die met betrekking tot de uitvoering van deze wet door Onze Minister van Financiën, de Bank gehoord, als representatieve organisatie voor een groep van ondernemingen en instellingen is aangewezen;

i. *Onze Minister:* Onze Minister van Financiën.

2. Spaargelden als bedoeld in het eerste lid, onder a., c. en e., zijn van natuurlijke personen, verenigingen en stichtingen ter beschikking verkregen gelden, waarvan de opvorderbaarheid reglementair aan beperkende bepalingen is onderworpen, tenzij de Bank na overleg met de betrokken representatieve organisaties heeft bepaald, dat zij geheel of gedeeltelijk niet als zodanig worden aangemerkt, afhankelijk van bepaalde waarden van hun omloopsnelheid, bepaalde vormvereisten dan wel van zodanige waarden van hun omloopsnelheid en zodanige vormvereisten gezamenlijk.

3. Onverminderd het bepaalde in artikel 28 worden als kredietinstellingen in de zin van deze wet niet beschouwd:

a. de Bank;

b. andere centrale banken, die in Nederland één of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen hebben;

c. de Rijkspostspaarbank;

d. diensten, waarop de Girowet 1936 (Stb. 307) van toepassing is;

e. de Postchèque- en Girodienst.

4. De Bank kan bepalen, dat een onderneming of instelling niet als kredietinstelling in de zin van deze wet wordt beschouwd, indien de kredietuitzettingen of beleggingen van die onderneming of instelling een naar het oordeel van de Bank eenzijdig karakter dragen, of indien die onderneming of instelling de in het eerste lid, onder a., bedoelde gelden in hoofdzaak van kredietinstellingen verkrijgt.

5. De bepalingen van deze wet vinden ten aanzien van buiten Nederland gevestigde ondernemingen en instellingen, die hier te lande met één of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen, slechts toepassing voor zover het hun bedrijf in Nederland betreft. De Bank kan bepalen, dat tot het bedrijf in Nederland mede worden gerekend alle of bepaalde rechtsverhoudingen van die ondernemingen en instellingen rechtstreeks of middellijk met natuurlijke en rechtspersonen, welke in Nederland woonachtig zijn of aldaar hun bedrijf uitoefenen.

HOOFDSTUK II

Vergunningen en register der kredietinstellingen

§ 1. Vergunningen

Artikel 2

Het is een onderneming of instelling slechts toegestaan het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, nadat zij daartoe van de Bank vergunning heeft verkregen.

Artikel 3

1. Een onderneming of instelling, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, verzoekt bij aangetekende brief aan de Bank haar een vergunning te verlenen.
2. De Bank verleent de vergunning, tenzij:
 - a. de onderneming of instelling niet voldoet aan het bij en krachtens de artikelen 9 en 10 bepaalde,
 - b. de deskundigheid van één of meer personen, die het dagelijks beleid van de onderneming of instelling bepalen, naar het oordeel van de Bank onvoldoende is te achten in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling, of
 - c. de Bank op grond van de voornemens of de antecedenten van één of meer personen, die het beleid van de onderneming of instelling bepalen of mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onderneming of instelling in ernstig gevaar zouden kunnen komen.
3. Binnen negentig dagen na ontvangst van een verzoek als bedoeld in het eerste lid, wordt daarop door de Bank beslist. Van de beslissing wordt door de Bank zo spoedig mogelijk bij aangetekende brief mededeling gedaan aan de onderneming of instelling. Een afwijzende beslissing is met redenen omkleed.

Artikel 4

1. Een vergunning kan worden ingetrokken, indien:
 - a. de onderneming of instelling, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden heeft kredietinstelling te zijn,
 - b. de kredietinstelling niet voldoet aan het bij en krachtens de artikelen 9, 10 en 11 bepaalde, of

- c. zich bij de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 3, tweede lid, onder b of c, voordoet.
2. Een besluit tot intrekking van een vergunning is met redenen omkleed.

Artikel 5

Een onderneming of instelling kan bij aangetekende brief aan de Bank verzoeken een haar verleende vergunning in te trekken. Binnen negentig dagen na ontvangst van een zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist. Van de beslissing wordt door de Bank zo spoedig mogelijk mededeling gedaan aan de onderneming of instelling. Een afwijzende beslissing is met redenen omkleed.

Artikel 6

1. Van een besluit tot intrekking van een vergunning doet de Bank aan de desbetreffende onderneming of instelling bij aangetekende brief mededeling.
2. Een besluit tot intrekking van een vergunning wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk is geworden. Het wordt in de Nederlandse Staatscourant openbaar gemaakt, zodra het van kracht is geworden.
3. Met ingang van de dag na de datum van de Nederlandse Staatscourant, waarin het besluit is openbaar gemaakt, is het de onderneming of instelling verboden bedrijfsmatig gelden van derden aan te trekken als bedoeld in artikel 42.
4. De onderneming of instelling is alsdan gehouden alle lopende overeenkomsten betreffende bedrijfsmatig van derden verkregen gelden beneden het in artikel 42 bedoelde bedrag zo spoedig mogelijk op te zeggen en binnen een door de Bank te bepalen termijn af te wikkelen. De Bank is bevoegd deze termijn te verlengen.
5. Onverminderd het bepaalde in het derde lid wordt de onderneming of instelling gedurende de afwikkelingstermijn voor de toepassing van deze wet geacht een kredietinstelling te zijn.

Artikel 7

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 3 en 4 weigert de Bank een door een buiten Nederland gevestigde kredietinstelling gevraagde vergunning of trekt zij een verleende vergunning in, indien de kredietinstelling in het land van vestiging niet een voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling benodigde vergunning bezit.
2. Wij behouden Ons voor te bepalen, dat de Bank, onverminderd het bepaalde in de artikelen 3 en 4, op door Ons te bepalen gronden een gevraagde vergunning weigert of een verleende vergunning intrekt dan wel een gevraagde vergunning onder het stellen van voorwaarden slechts verleent met inachtneming van door Onze Minister te stellen richtlijnen, indien het betreft een onderneming of instelling, die niet in een lidstaat van de Europese Gemeenschappen is gevestigd of waarin een zodanige onderneming of instelling rechtstreeks of middellijk zeggenschap heeft.
3. Ingeval een onderneming of instelling als bedoeld in het tweede lid, aan welke een vergunning is verleend onder het stellen van voorwaarden, een handeling ter uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling verricht zonder dat alle bij de vergunning gestelde voorwaarden zijn nagekomen, is zij gehouden binnen een door de Bank te stellen termijn de verrichte handeling ongedaan te maken of de niet nagekomen voorwaarden alsnog te vervullen, tenzij de Bank in de handeling bewilligt.

Artikel 8

De Bank kan aan kredietinstellingen, welke in een door de Bank goedgekeurde verhouding van aansprakelijkstelling tot een andere kredietinstelling staan, ontheffing verlenen van het bepaalde in de artikelen 9, 10 en 11 en aan deze ontheffing voorwaarden verbinden. Alsdan blijven de artikelen 3, tweede lid, onder b. en c., en 4, eerste lid, onder b. en c., ten aanzien van de eerstbedoelde kredietinstellingen buiten toepassing.

§ 2. Vergunningsvereisten

Artikel 9

1. Het dagelijks beleid van een kredietinstelling wordt bepaald door ten minste twee personen.
2. Een kredietinstelling, die een naamloze vennootschap of een besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid is, heeft ten minste drie commissarissen als bedoeld in de artikelen 140 onderscheidenlijk 250 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.
3. De Bank kan aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van het in het eerste of tweede lid bepaalde verlenen en aan deze ontheffing voorwaarden verbinden, onverminderd het bepaalde in de artikelen 158 en 268 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

Artikel 10

1. Wij behouden Ons voor, nadat daarover het advies van de Bank is ingewonnen, voor een of meer groepen van kredietinstellingen te bepalen, dat deze instellingen ten minste dienen te beschikken over een door Ons vast te stellen bedrag aan eigen vermogen. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid wordt bij de vaststelling van dit bedrag bepaald, wat daarbij onder eigen vermogen wordt verstaan; zulks kan naar gelang van de onderscheidene rechtsvormen, waarin de kredietinstellingen hun bedrijf uitoefenen, op verschillende wijzen geschieden. Voor de ondernemingen en instellingen, bedoeld in artikel 1, vijfde lid, kunnen Wij afwijkende bedragen vaststellen.
2. Onder het eigen vermogen van de vestigingen hier te lande van buiten Nederland gevestigde ondernemingen en instellingen wordt verstaan het uit de afzonderlijke boekhouding, bedoeld in artikel 27, eerste lid, blijvende bedrag aan kapitaal en vrije reserves, en wel onder aftrek van de debetsaldo's ten name van de onderneming of instelling, voorzover deze debetsaldo's overtreffen de door de vestiging in Nederland voor rekening en risico van derden bij de onderneming of instelling uitgezette gelden. De vestiging doet een bedrag, ten minste overeenkomende met het eigen vermogen, in Nederland werkzaam zijn.
3. De Bank kan aan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van het in het eerste lid bepaalde verlenen en aan deze ontheffing voorwaarden verbinden.

Artikel 11

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen zes maanden na afloop van het boekjaar haar jaarrekening, waaronder ten deze wordt verstaan de balans en de winst- en verliesrekening met als bijlage een toelichting op deze stukken, in de vorm, waarin zij door het daartoe bevoegde orgaan van de

kredietinstelling zijn vastgesteld dan wel goedgekeurd, bij de Bank in te dienen en neder te leggen ten kantore van het handelsregister, waar zij is ingeschreven. Indien overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, tweede lid, een ander orgaan is aangewezen, vindt de indiening door de betrokken kredietinstelling plaats bij dat orgaan. In de winst- en verliesrekening of de toelichting daarop wordt opgenomen de bestemming van de winst of de verwerking van het verlies met vermelding van de statutaire bepalingen dienaangaande. De kredietinstelling maakt het nederleggen van haar jaarrekening bij het handelsregister bekend in tenminste één in de gemeente harer vestiging gelezen nieuwsblad.

2. De Bank stelt na overleg met de betrokken representatieve organisaties het model van de jaarrekening vast, dat voor onderscheidene groepen van kredietinstellingen verschillend kan zijn. De voorziening voor belastingverplichtingen, welke na het boekjaar kunnen ontstaan, en de voorziening, die betrekking heeft op het algemene risico, dat kredietinstellingen rechtstreeks of door deelnemingen lopen uit hoofde van kredietverlening en van de uitoefening van het overige actieve bankbedrijf, mogen met een groep van hun schulden in één post worden samengevat. Onttrekking aan deze voorzieningen, mits ten behoeve van het doel, waarvoor zij werden gevormd, behoeven niet in de winst- en verliesrekening tot uitdrukking te worden gebracht. Zij moeten echter aan de Bank bij de indiening van de jaarrekening worden gemeld. Toevoegingen en onttrekkingen aan deze voorzieningen ten laste onderscheidenlijk ten gunste van de winst- en verliesrekening worden afzonderlijk op die rekening aangegeven.

3. De jaarrekening dient te zijn goedgekeurd door een registeraccountant dan wel door een deskundige, die overeenkomstig artikel 102, eerste lid, tweede zin, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek door Onze Minister van Economische Zaken is toegelaten op grond van een bewijs van bekwaamheid, dat in het buitenland is verkregen.

Ten bewijze daarvan ondertekent de registeraccountant onderscheidenlijk de deskundige de stukken. De kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het onderzoek de registeraccountant onderscheidenlijk de deskundige schriftelijk te machtigen desgevraagd aan de Bank alle inlichtingen te verstrekken, die redelijker wijze geacht kunnen worden nodig te zijn voor de juiste uitvoering van de taak, bij deze wet aan de Bank opgelegd. De Bank stelt de kredietinstelling in de gelegenheid aanwezig te zijn bij het verstrekken van inlichtingen door de registeraccountant onderscheidenlijk de deskundige.

4. De Bank kan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van het in het eerste of derde lid bepaalde verlenen en aan deze ontheffing voorwaarden verbinden, onverminderd het bepaalde in Titel 6 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

§ 3. Het register

Artikel 12

1. Er is een register, waarvan de inrichting in afdelingen en zo nodig in onderafdelingen door Ons wordt vastgesteld.

2. Het register wordt gehouden door de Bank. De Bank kan bepalen, dat een afdeling of een onderafdeling van het register onder haar toezicht door een ander orgaan wordt gehouden.

3. De inschrijving van kredietinstellingen in het register en de doorhaling van inschrijvingen geschieden door of in opdracht van de Bank.

4. Inschrijving van een kredietinstelling in meer dan één afdeling van het register vindt niet plaats.

Artikel 13

1. Een kredietinstelling, welke een vergunning als bedoeld in artikel 2, heeft verkregen, wordt ingeschreven in het register.
2. De inschrijving van een onderneming of instelling, van welke de vergunning is ingetrokken, wordt doorgehaald.

Artikel 14

De inschrijving van een onderneming of instelling in het register en de doorhaling van een inschrijving in het register worden door de zorg van de Bank binnen veertien dagen na de dag, waarop zij hebben plaats gehad, openbaar gemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 15

1. In de maand januari van elk jaar wordt door de zorg van de Bank een afschrift van het register naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in de Nederlandse Staatscourant geplaatst.
2. Een afschrift van het register ligt voor een ieder kosteloos ter inzage ten kantore van de Hoofdbank der Bank te Amsterdam, haar Bijbank te Rotterdam en elk harer Agentschappen. Indien een afdeling of een onderafdeling van het register door een ander orgaan dan de Bank wordt gehouden, ligt bovendien een afschrift van die afdeling of van die onderafdeling ten kantore van dat orgaan voor een ieder kosteloos ter inzage.

§ 4. Het inwinnen van inlichtingen door de Bank

Artikel 16

1. De Bank is bevoegd bij iedere onderneming of instelling, van welke zij vermoedt, dat zij een kredietinstelling in de zin van deze wet is, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijze geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen.
2. Iedere onderneming of instelling is verplicht de inlichtingen, die krachtens het vorige lid bij haar worden ingewonnen, binnen een door of namens de Bank te stellen termijn te verstrekken.
3. Iedere onderneming of instelling is verplicht de Bank of degene, die in opdracht van de Bank inlichtingen als in het eerste lid bedoeld, bij haar inwint, desgevorderd in de gelegenheid te stellen zich van de juistheid der verstrekte inlichtingen te overtuigen aan de hand van haar boeken en bescheiden en bij het onderzoek van zodanige boeken en bescheiden, daartoe door, vanwege of in opdracht van de Bank in te stellen, zoveel mogelijk behulpzaam te zijn.
4. Hij, die de in het derde lid bedoelde boeken en bescheiden onder zich heeft, is desgevorderd verplicht deze daartoe over te leggen.
5. Inlichtingen omtrent afzonderlijke ondernemingen en instellingen, ingevolge dit artikel verkregen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim, behoudens het bepaalde in artikel 250a van de Faillissementswet.

Het toezicht op kredietinstellingen

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 17

1. De Bank houdt toezicht op de kredietinstellingen ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, en in het belang van de solvabiliteit en de liquiditeit van die instellingen.
2. Wij behouden Ons voor op advies van de Bank en nadat daarover het advies van de betrokken organen is ingewonnen, nadere regelen te stellen, waarbij bepaald wordt, dat het toezicht op bepaalde groepen van kredietinstellingen, voor zover dit toezicht strekt in het belang van de solvabiliteit en de liquiditeit van die instellingen, geheel of ten dele zal worden uitgeoefend door andere organen dan de Bank, met dien verstande, dat deze bij de vervulling van hun taak hebben te handelen naar de aanwijzingen van de Bank.
3. De nadere regelen, bedoeld in het tweede lid, geven aan, welke in deze wet genoemde bevoegdheden de andere organen, welke het toezicht zullen uitoefenen, hiertoe zullen verkrijgen.
4. Onze besluiten, houdende nadere regelen als in het tweede lid bedoeld, worden in het Staatsblad geplaatst.

Artikel 18

1. De Bank is bevoegd bij iedere kredietinstelling alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die zij meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van de taak, haar bij deze wet opgelegd. Het bepaalde in artikel 16, tweede, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.
2. Inlichtingen omtrent afzonderlijke ondernemingen of instellingen, ingevolge dit artikel verkregen, worden niet gepubliceerd en zijn geheim, behoudens het bepaalde in de artikelen 24, derde lid, onder c., en 46, tweede lid.

Artikel 19

1. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten nopens haar bedrijf in te dienen. Indien overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, tweede lid, een ander orgaan is aangewezen, vindt de indiening door de betrokken kredietinstellingen plaats bij dat orgaan.
2. Iedere kredietinstelling, die deelnemingen in de zin van artikel 25, eerste lid, onder b, heeft in andere kredietinstellingen of in andere ondernemingen of instellingen, die naar het oordeel van de Bank hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van gelden, dagelijks of op termijnen van korter dan twee jaren opvorderbaar, dan wel van het voor hun eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen, is verplicht naast of, ter beoordeling van de Bank, in plaats van de in het eerste lid bedoelde staten bij de Bank staten in geconsolideerde vorm in te dienen. De Bank kan na overleg met de representatieve organisaties de kredietinstellingen met betrekking tot bepaalde soorten deelnemingen van de verplichting tot consolidatie in het algemeen of voor de uitvoering van bepaalde artikelen vrijstelling verlenen.
3. De vorm, waarin de in het eerste en tweede lid bedoelde staten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende tijdstippen, waarop zij betrek-

king moeten hebben, en de termijnen, binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald en kunnen voor onderscheidene groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.

4. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht noodzakelijk acht, kan zij een kredietinstelling opdragen staten als bedoeld in het eerste en tweede lid, bij haar in te dienen die betrekking hebben op tijdstippen met een kortere tussenpoos of op kortere termijnen dan ingevolge het derde lid is bepaald.

5. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht noodzakelijk acht, kan zij een kredietinstelling opdragen een verklaring van een register-accountant dan wel van een deskundige als bedoeld in artikel 11, derde lid, over te leggen nopens de in de vorige leden bedoelde staten.

Artikel 20

De inlichtingen en opgaven, voorgeschreven bij de artikelen 11, eerste en tweede lid, 16, tweede lid, 18 en 19, eerste en tweede lid, moeten tijdig, naar waarheid en op niet misleidende wijze worden verstrekt.

§ 2. Monetair toezicht

Artikel 21

1. De Bank kan ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, aan de kredietinstellingen algemene voorschriften geven nopens

a. de minimale omvang van een bij de Bank aan te houden tegoed in rekening-courant in verhouding tot de ter beschikking verkregen gelden of bepaalde onderdelen van die gelden, zulks binnen de maxima voor die verhoudingen, welke Wij op advies van de Bank en nadat daarover het advies van de Bankraad is ingewonnen, hebben vastgesteld;

b. de omvang van de buitenlandse activa of van bepaalde onderdelen van die activa in vergelijking met de buitenlandse passiva of bepaalde onderdelen van die passiva.

2. Algemene voorschriften als bedoeld in het eerste lid, worden slechts gegeven en gewijzigd na overleg met de betrokken representatieve organisaties. Het overleg nopens wijziging der algemene voorschriften kan worden geopend door de Bank dan wel door de betrokken representatieve organisatie. De algemene voorschriften kunnen voor onderscheidene groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook algemene voorschriften worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.

3. De Bank kan zich in een algemeen voorschrift de bevoegdheid voorbehouden in bijzondere gevallen of onder bijzondere omstandigheden aan een of meer kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing van het voorschrift te verlenen.

4. De Bank is bevoegd in een algemeen voorschrift een termijn te stellen, binnen welke aan dat voorschrift moet worden voldaan, en deze termijn voor alle dan wel een of meer kredietinstellingen te verlengen.

5. In de algemene voorschriften wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de activa en passiva, waaromtrent regelen worden gesteld.

6. De algemene voorschriften en de daarin aangebrachte wijzigingen worden door de zorg van de Bank in de Nederlandse Staatscourant geplaatst.

Artikel 22

1. Indien de Bank tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, in gevaar brengt of zou kunnen brengen, pleegt zij met de betrokken representatieve organisaties overleg omtrent de door de daarbij betrokken groepen van kredietinstellingen in verband met die ontwikkeling te volgen gedragslijn.
2. Indien het overleg binnen een door de Bank in verband met de aard van de ontwikkeling, bedoeld in het eerste lid, aanvaardbaar geachte termijn leidt tot overeenstemming tussen de Bank en de betrokken representatieve organisaties nopens de te volgen gedragslijn, doch naar het oordeel van de Bank geen voldoende mate van medewerking wordt verkregen van een of meer van de betrokken afzonderlijke kredietinstellingen, kan de Bank aan die afzonderlijke kredietinstellingen voorschriften voor hun bedrijfsvoering geven. Deze voorschriften kunnen uitsluitend inhouden, dat de betrokken afzonderlijke kredietinstellingen de gedragslijn dienen te volgen, waaromtrent overeenstemming bestaat tussen de Bank en de betrokken representatieve organisaties. Deze voorschriften alsmede de inhoud van de te volgen gedragslijn worden door de Bank bij aangetekende brief ter kennis gebracht van de betrokken kredietinstellingen.
3. Indien het overleg binnen een door de Bank in verband met de aard van de ontwikkeling, bedoeld in het eerste lid, aanvaardbaar geachte termijn niet leidt tot overeenstemming tussen de Bank en de betrokken representatieve organisaties, kan de Bank aan de betrokken groep van kredietinstellingen algemene voorschriften voor haar bedrijfsvoering geven.
4. Algemene voorschriften als bedoeld in het derde lid, kunnen voor onderscheidene groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook algemene voorschriften worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf. Algemene voorschriften als bedoeld in het derde lid, kunnen, ook indien zij tussentijds zijn gewijzigd, niet langer gelden dan gedurende ten hoogste een jaar na hun eerste openbaarmaking in de Nederlandse Staatscourant behoudens de bevoegdheid van de Bank om de geldigheidsduur eenmaal te verlengen voor een termijn, overeenkomende met ten hoogste de oorspronkelijke geldigheidsduur. Verdere verlenging geschiedt overeenkomstig het bepaalde in het vijfde en zesde lid telkens voor ten hoogste een jaar.
5. Algemene voorschriften als bedoeld in het derde lid, kunnen slechts worden gegeven, gewijzigd en, behoudens het bepaalde in het vierde lid, verlengd met goedkeuring van Onze Minister na overleg met Onze Minister van Economische Zaken. Alvorens een besluit tot goedkeuring te nemen, hoort Onze Minister de Bankraad en stelt hij de betrokken representatieve organisaties in de gelegenheid binnen een door hem te bepalen termijn haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.
6. Indien binnen twee maanden, nadat de algemene voorschriften van kracht zijn geworden, door Ons geen voorstel aan de Staten-Generaal is gedaan om de algemene voorschriften of de wijziging dan wel de verlenging daarvan bij de wet te bekrachtigen of indien het voorstel wordt ingetrokken of door een van de beide Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, worden de algemene voorschriften of de wijziging dan wel verlenging daarvan terstond ingetrokken. Van de intrekking wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.
7. Algemene voorschriften als bedoeld in het derde lid, kunnen uitsluitend inhouden:
 - a. bepalingen nopens de minimale omvang van de liquide middelen of van bepaalde onderdelen van die middelen in vergelijking met de omvang of verandering in de omvang van de activa en garanties of bepaalde onderdelen daarvan, dan wel in vergelijking met de omvang of verandering in om-

- vang van de passiva of bepaalde onderdelen van de passiva, zulks met dien verstande, dat de kredietinstellingen steeds bevoegd blijven in plaats van andere voorgeschreven liquide middelen tot gelijke omvang een tegoed in rekening-courant bij de Bank aan te houden;
- b. bepalingen nopens de maximale omvang van de kredietuitzettingen, beleggingen en garanties, dan wel van bepaalde onderdelen daarvan;
- c. het verbod, de beperking of het aan voorwaarden binden van het verrichten van bepaalde soorten of vormen van kredietuitzettingen, beleggingen en garanties;
- d. bepalingen nopens de rente en de overige voorwaarden, in acht te nemen met betrekking tot buitenlandse passiva of bepaalde onderdelen van die passiva, al dan niet na een zeker tijdstip ontstaan.
8. De Bank kan zich in een algemeen voorschrift als bedoeld in het derde lid, de bevoegdheid voorbehouden de daarin gegeven regelen binnen in het voorschrift aan te geven grenzen te wijzigen.
9. De Bank kan zich in een algemeen voorschrift als bedoeld in het derde lid, de bevoegdheid voorbehouden in bijzondere gevallen of onder bijzondere omstandigheden voor een of meer kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing van het voorschrift te verlenen.
10. De Bank is bevoegd in een algemeen voorschrift als bedoeld in het derde lid, een termijn te stellen, binnen welke aan dat voorschrift moet worden voldaan, en deze termijn voor alle dan wel een of meer kredietinstellingen te verlengen.
11. In de algemene voorschriften, bedoeld in het derde lid, wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de in het zevende lid bedoelde begrippen, waartoe regelen worden gesteld.
12. Besluiten tot goedkeuring als bedoeld in het vijfde lid, worden met het goedgekeurde voorschrift, de daarin aangebrachte wijziging dan wel de verlenging daarvan door de zorg van Onze Minister in de Nederlandse Staatscourant geplaatst. Verlengingen overeenkomstig het bepaalde in het vierde lid en wijzigingen als bedoeld in het achtste lid, worden door de zorg van de Bank in de Nederlandse Staatscourant geplaatst.

5 3. Bedrijfseconomisch toezicht

Artikel 23

1. De Bank kan aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven in het belang van de solvabiliteit en de liquiditeit van die instellingen.
2. De richtlijnen worden slechts gegeven en gewijzigd na overleg met de daarbij betrokken representatieve organisaties. Het overleg nopens wijziging der richtlijnen kan worden geopend door de Bank dan wel door de betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor onderscheidene groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Aan een centrale kredietinstelling kunnen ook richtlijnen worden gegeven, die betrekking hebben op de collectiviteit van de bij de betrokken centrale kredietinstelling aangesloten kredietinstellingen, al dan niet tezamen met de centrale kredietinstelling zelf.
3. Behoudens het bepaalde in het vierde lid kunnen de richtlijnen uitsluitend inhouden:
- a. bepalingen nopens de minimale omvang der liquide middelen of onderdelen daarvan in verhouding tot
- (1) de ter beschikking verkregen gelden of bepaalde onderdelen van die gelden;
- (2) de van elke crediteur afzonderlijk ter beschikking verkregen gelden, voor zover deze een bepaald percentage van het totaal der ter beschikking verkregen gelden te boven gaan;

- b. bepalingen nopens het eigen vermogen, dat ten minste dient te worden aangehouden in verhouding tot
- (1) de kredietuitzettingen en beleggingen of onderdelen daarvan;
 - (2) de verplichtingen met een risicodragend karakter;
 - (3) de ongedekte posities in vreemde valuta;
 - (4) de onder (1), (2) of (3) vallende afzonderlijke posten, voor zover zij een bepaald percentage van het eigen vermogen te boven gaan;
 - (5) de passiva of onderdelen daarvan;
- c. het verbod, de beperking of het aan voorwaarden binden van
- (1) het verlenen van bepaalde soorten of vormen van kredieten, dan wel van kredieten, die een bepaalde omvang te boven gaan;
 - (2) het verrichten van bepaalde soorten of vormen van beleggingen, dan wel van beleggingen, die een bepaalde omvang te boven gaan;
 - (3) het aangaan van bepaalde soorten of vormen van verplichtingen met een risicodragend karakter, dan wel van zodanige verplichtingen, die een bepaalde omvang te boven gaan;
 - (4) het aangaan van ongedekte posities in vreemde valuta, dan wel van zodanige posities, die een bepaalde omvang te boven gaan.
4. Voor de spaarbanken kunnen de richtlijnen bovendien bepalingen inhouden nopens de maximale omvang van de beleggingen of bepaalde onderdelen van de beleggingen in verhouding tot de ter beschikking verkregen gelden of bepaalde onderdelen van die gelden.
5. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de in het derde en vierde lid bedoelde begrippen, waaromtrent richtlijnen worden gegeven.
6. De richtlijnen en de daarin aangebrachte wijzigingen worden door de zorg van de Bank in de Nederlandse Staatscourant geplaatst.

Artikel 24

1. Indien de Bank constateert, dat een kredietinstelling de overeenkomstig artikel 23 gegeven richtlijnen niet naleeft, of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel voor de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling gevaarlijk is of zou kunnen worden, vestigt zij daarop de aandacht van die kredietinstelling.
2. Zo nodig doet de Bank de mededeling, bedoeld in het eerste lid, vergezeld gaan van een met redenen omklede aanwijzing, om ten aanzien van met name aan te geven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.
3. Ingeval de Bank niet binnen veertien dagen na dagtekening van de aanwijzing een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of naar haar oordeel niet of onvoldoende aan haar aanwijzing is gevolg gegeven, kan de Bank
 - a. de kredietinstelling bij aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door een of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen, welke aanzegging terstond van kracht wordt en waaraan gevolg behoort te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening;
 - b. de kredietinstelling bij aangetekende brief aanzeggen, dat de Bank zal overgaan tot publikatie van de aanwijzing, bedoeld in het tweede lid, bij welke publikatie, wanneer de kredietinstelling zulks verlangt, tevens de correspondentie openbaar wordt gemaakt, die naar aanleiding van de aanwijzing tussen de Bank en de kredietinstelling is gevoerd;
 - c. met de voorzitter van de representatieve organisatie van de groep kredietinstellingen, waartoe de kredietinstelling behoort, dienaangaande in overleg treden, wanneer de Bank zulks in het belang van crediteuren acht. De voorzitter kan zich bij dit overleg doen bijstaan door ten hoogste twee functionarissen van zijn organisatie, tenzij de Bank zulks niet wenselijk acht. De Bank doet de kredietinstelling mededeling van het overleg.
4. Met betrekking tot een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onder a., is het volgende van toepassing:

- a. De organen van de kredietinstelling zijn verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen.
 - b. De Bank kan de betrokken organen van de kredietinstelling toestaan bepaalde handelingen zonder machtiging te verrichten.
 - c. De door de Bank aangewezen personen oefenen hun bevoegdheden uit gedurende ten hoogste twee jaren na verzending van de aanzegging, bedoeld in het derde lid, onder a., behoudens de bevoegdheid van de Bank, om deze termijn te verlengen telkens voor ten hoogste een jaar. Van zodanige verlenging doet de Bank aan de kredietinstelling mededeling bij aangetekende brief. De verlenging wordt terstond van kracht en daaraan behoort gevolg te worden gegeven niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening.
 - d. De Bank kan te allen tijde de door haar aangewezen personen door andere vervangen.
 - e. Voor schade ten gevolge van handelingen, welke zijn verricht in strijd met een aanzegging als bedoeld in het derde lid, onder a., zijn degenen, die deze handelingen als orgaan van de kredietinstelling verrichtten, persoonlijk aansprakelijk tegenover de kredietinstelling. De kredietinstelling kan de ongeldigheid van deze handelingen inroepen, indien de wederpartij wist, dat de vereiste goedkeuring ontbrak of daarvan niet onkundig kon zijn.
 - f. De Bank deelt de kredietinstelling bij aangetekende brief mede, dat de betrokken organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden wederom onbeperkt kunnen uitoefenen, zodra zij van oordeel is, dat de solvabiliteit en de liquiditeit van de kredietinstelling niet langer gevaar lopen.
5. Het besluit tot publikatie van een aanwijzing als bedoeld in het derde lid, onder b, wordt eerst van kracht, wanneer het onherroepelijk is geworden. In geval de kredietinstelling na de publikatie alsnog voldoet aan de aanwijzing dan wel ingeval de Bank de aanwijzing intrekt, zal de Bank hiervan op dezelfde wijze als bij de voorafgaande publikatie kennis geven.

§ 4. Verdere bepalingen inzake het toezicht

Artikel 25

1. Het is aan kredietinstellingen verboden, anders dan na verkregen verklaring van geen bezwaar:
 - a. haar eigen vermogen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves te verminderen;
 - b. deelnemingen in andere ondernemingen of instellingen rechtstreeks of middellijk te verwerven, waarbij onder deelneming wordt verstaan een belang van meer dan vijf procent van het eigen vermogen van de betrokken onderneming of instelling of de uitoefening van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in de betrokken onderneming of instelling, dan wel zodanige deelnemingen te vergroten;
 - c. de activa en passiva van andere ondernemingen of instellingen geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
 - d. fusies aan te gaan met andere ondernemingen of instellingen;
 - e. over te gaan tot financiële reorganisatie;
 - f. een beherend vennoot tot de kredietinstelling te doen toetreden.
2. Degene, die op grond van de aandelen of lidmaatschapsrechten, die hij rechtstreeks of middellijk in een kredietinstelling heeft, meer dan een twintigste deel van het aantal stemmen in de algemene vergadering van aandeelhouders onderscheidenlijk in de ledenvergadering kan uitbrengen of doen uitbrengen, of anderszins een vergelijkbare zeggenschap rechtstreeks of middellijk in een kredietinstelling kan uitoefenen of doen uitoefenen, is tot het uitbrengen of doen uitbrengen van één of meer stemmen onderscheidenlijk het anderszins uitoefenen of doen uitoefenen van vergelijkbare zeggenschap niet bevoegd, zolang een verklaring van geen bezwaar niet is verkregen.
3. Op een aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt beslist door Onze Minister, de

Bank gehoord, dan wel in door Onze Minister bepaalde gevallen vanwege Onze Minister door de Bank.

4. Aanvragen tot het verkrijgen van een verklaring van geen bezwaar worden ingediend bij de Bank. De Bank zendt de aanvragen, vergezeld van haar advies, aan Onze Minister behoudens in de gevallen, waarin zij vanwege Onze Minister beslist.

5. Een verklaring van geen bezwaar voor een handeling als bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt verleend, tenzij:

a. de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd is of zou kunnen komen met een gezond bankbeleid dan wel zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen;

b. Onze Minister, ingeval deze op de aanvraag beslist, van oordeel is, dat de handeling zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen dan wel in strijd is of zou kunnen komen met andere overwegingen van algemeen belang.

6. Aan een verklaring van geen bezwaar worden de voorwaarden verbonden, welke noodzakelijk worden geacht door:

a. de Bank met het oog op een gezond bankbeleid of ter voorkoming van een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen;

b. Onze Minister, ingeval deze op de aanvraag beslist, ter voorkoming van een ongewenste ontwikkeling van het kredietwezen of in verband met andere overwegingen van algemeen belang.

7. Op een aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van geen bezwaar wordt beslist binnen negentig dagen na verzending van de aanvraag aan de Bank. Van de beslissing wordt zo spoedig mogelijk bij aangetekende brief mededeling gedaan aan degene, die de aanvraag heeft ingediend. Een beslissing tot weigering van een verklaring van geen bezwaar of tot het verlenen van een zodanige verklaring onder voorwaarden is met redenen omkleed.

8. Ingeval een handeling als bedoeld in het eerste lid, is verricht zonder dat een verklaring van geen bezwaar is verkregen of alle bij die verklaring gestelde voorwaarden zijn nagekomen, is de in overtreding zijnde kredietinstelling gehouden binnen een door Onze Minister of vanwege Onze Minister door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan te maken of de niet nagekomen voorwaarden alsnog te vervullen tenzij alsnog een verklaring van geen bezwaar wordt afgegeven.

9. Handelingen als bedoeld in het tweede lid, welke zijn verricht zonder dat een verklaring van geen bezwaar is verkregen of alle bij die verklaring gestelde voorwaarden zijn nagekomen, zijn nietig, tenzij alsnog een verklaring van geen bezwaar wordt afgegeven.

10. Krachtens dit artikel verleende verklaringen van geen bezwaar worden in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt, behoudens indien en voor zover de Minister of de Bank van oordeel is, dat publikatie zou leiden of kunnen leiden tot onevenredige bevoordeling of benadeling van bij de beslissing betrokkenen of derden.

Artikel 26

Een kredietinstelling, welke tot algehele of gedeeltelijke liquidatie van haar bedrijf dan wel tot ontbinding heeft besloten, is verplicht aan de Bank mededeling te doen van de wijze, waarop de liquidatie onderscheidenlijk de ontbinding zal plaatsvinden ten minste negentig dagen, voordat aan het besluit uitvoering wordt gegeven; de Bank kan deze termijn verkorten. De Bank wordt aangemerkt als een belanghebbende in de zin van artikel 23, derde lid, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Ingeval een kredietinstelling, die geen rechtspersoonlijkheid bezit, besluit tot ontbinding, is het bepaalde in artikel 23, eerste, tweede, derde en zevende lid van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van het tweede lid van die bepaling gelden de beherende vennoten als bestuurders en geldt de vennootschapsovereenkomst als statuten.

Artikel 27

1. Ondernemingen en instellingen als bedoeld in artikel 1, vijfde lid, zijn verplicht voor hun bedrijf hier te lande een afzonderlijke boekhouding te voeren.

2. Bij liquidatie of faillissement van een onderneming of instelling als bedoeld in artikel 1, vijfde lid, worden de boedelkosten mede over de in Nederland aanwezige activa van die onderneming of instelling omgeslagen, doch overigens zijn op deze activa andere vorderingen slechts verhaalbaar, nadat de vorderingen op die onderneming of instelling, welke vermeld zijn of behoorden te zijn in de afzonderlijke boekhouding, zijn voldaan.

HOOFDSTUK IV

Het toezicht op andere financiële instellingen

Artikel 28

1. De Bank houdt ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, toezicht op de Postchèque- en Girodienst, de Rijkspostspaarbank en de diensten, waarop de Girowet 1936 (Stb. 307) van toepassing is. In afwijking van het bepaalde in artikel 1, derde lid, worden deze instellingen voor de toepassing van de artikelen 18-22, 41 en 44-50 beschouwd als kredietinstellingen.

2. Het in de artikelen, genoemd in het slot van het eerste lid, voorgeschreven overleg wordt gevoerd:

a. voor de Postchèque- en Girodienst en de Rijkspostspaarbank: met de directeur-generaal van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, met dien verstande, dat in artikel 22, vijfde en zesde lid, in plaats van 'Onze Minister' wordt gelezen: Onze Minister en Onze Minister, belast met de zorg voor de zaken van het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, gezamenlijk;

b. voor de diensten, waarop de Girowet 1936 (Stb. 307) van toepassing is: met de gemeenten, welke die diensten hebben ingesteld, met dien verstande, dat in artikel 22, vijfde en zesde lid, in plaats van 'Onze Minister' wordt gelezen: Onze Minister en Onze Minister van Binnenlandse Zaken gezamenlijk.

3. Met betrekking tot de uitvoering van de artikelen, genoemd in het slot van het eerste lid, blijven de artikelen 2 en 7 van de Postspaarbankwet 1954 (Stb. 594), artikel 7, tweede en derde lid, van de Postwet 1954 (Stb. 592) en de artikelen 2, 3 en 4 van de Girowet 1936 (Stb. 307) buiten toepassing.

Artikel 29

1. Wij behouden Ons voor, nadat daarover het advies van de Bank en de Bankraad is ingewonnen, bij algemene maatregel van bestuur te bepalen, dat de Bank ter uitvoering van de taak, haar in artikel 9, eerste lid, van de Bankwet 1948 opgelegd, toezicht houdt op rechtspersonen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen en natuurlijke personen, niet zijnde kredietinstellingen, die volgens daarbij vast te stellen maatstaven in belangrijke mate hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van gelden, dagelijks of op termijnen van korter dan twee jaren opvorderbaar. Alsdan zijn de artikelen 1, vijfde lid, 16, 18-22, 27, eerste lid, 41 en 46-50 van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat de Bank bevoegd blijft voor deze ondernemingen en instellingen surséance van betaling aan te vragen overeenkomstig het bepaalde in artikel 250a van de Faillissementswet.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op de ondernemingen en instellingen, bedoeld in artikel 1, derde lid.

3. Nadat een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid, in werking is getreden, zijn de ondernemingen en instellingen, op welke deze maatregel van toepassing wordt, verplicht zich terstond bij aangetekende brief aan te melden bij de Bank. Toepassing van het toezicht, bedoeld in het eerste lid, vangt aan dertig dagen, nadat de Bank de onderneming of instelling bij aangetekende brief daarvan in kennis gesteld heeft. Een onderneming of instelling, welke ingevolge het bepaalde in het eerste lid onder toezicht staat, kan bij aangetekende brief de Bank verzoeken te verklaren, dat het toezicht niet meer op haar van toepassing is. Binnen negentig dagen na verzending van zodanig verzoek wordt daarop door de Bank beslist. Van de beslissing wordt door de Bank zo spoedig mogelijk bij aangetekende brief mededeling gedaan aan de onderneming of instelling, die het verzoek heeft ingediend. Een afwijzende beslissing is met redenen omkleed.

4. Onze Minister kan, de Bank gehoord, indien naar zijn oordeel geen organisatie in aanmerking komt om te worden aangewezen als representatieve organisatie voor de in het eerste lid bedoelde ondernemingen en instellingen, enige personen aanwijzen om gezamenlijk als zodanig te fungeren.

Artikel 30

1. Wij behouden Ons voor, nadat daarover het advies van de Bank en de Bankraad is ingewonnen, bij algemene maatregel van bestuur te bepalen, dat de Bank in het belang van de solvabiliteit en de liquiditeit van de betreffende ondernemingen en instellingen toezicht houdt op door Ons aan te wijzen groepen van rechtspersonen, vennootschappen onder firma, commanditaire vennootschappen en natuurlijke personen, niet zijnde kredietinstellingen, die hun bedrijf maken van het ter beschikking verkrijgen van gelden, op termijnen van twee jaren of langer opvorderbaar, en van het voor hun eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen en beleggingen.

2. Het bepaalde in het eerste lid is niet van toepassing op de ondernemingen en instellingen, bedoeld in artikel 1, derde lid.

3. Indien een groep van ondernemingen en instellingen als bedoeld in het eerste lid, onder toezicht wordt geplaatst, worden deze ingeschreven in een afzonderlijke afdeling van het register, bedoeld in artikel 12, eerste lid, en zijn de artikelen 12, 14 en 15 van overeenkomstige toepassing. Overigens kunnen door Ons bij een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het eerste lid, één of meer van de artikelen 1, vijfde lid, 2-11, 13, 16, 17, tweede, derde en vierde lid, 18-20, 23-27, 31-41, 44 en 46-50 van overeenkomstige toepassing worden verklaard.

4. Onze Minister kan, de Bank gehoord, voor een groep van ondernemingen en instellingen als bedoeld in het eerste lid, een organisatie als representatieve organisatie aanwijzen.

HOOFDSTUK V

Noodregeling

Artikel 31

1. Op een verzoek of vordering tot faillietverklaring van een kredietinstelling – een eigen aangifte daaronder begrepen – wordt niet beslist, dan nadat de rechtbank de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelens daaromtrent kenbaar te maken.

2. De wettelijke bepalingen inzake surséance van betaling zijn op kredietinstellingen niet van toepassing.

Artikel 32

1. Wanneer de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling geen verbetering te voorzien is, kan de rechtbank, binnen wier rechtsgebied de kredietinstelling is gevestigd, op verzoek van de Bank verklaren, dat de kredietinstelling verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers bijzondere voorziening behoeft.
2. De Bank zendt een afschrift van het verzoekschrift aan de betrokken kredietinstelling.
3. De rechtbank behandelt het verzoek met de meeste spoed.
4. De rechtbank is bevoegd inzage te nemen of te doen nemen door deskundigen, daartoe door haar aangewezen, van de boeken en bescheiden van de betrokken kredietinstelling. Artikel 16, leden 1-4, is daarbij van overeenkomstige toepassing.
5. De rechtbank geeft geen beschikking dan nadat de kredietinstelling en de Bank zijn gehoord, althans behoorlijk opgeroepen.
6. Indien het verzoek wordt toegewezen, bevat de beschikking van de rechtbank de benoeming van één of meer bewindvoerders; de Bank kan voor de benoeming voordrachten doen.
7. Indien het verzoek wordt toegewezen, wordt de beschikking op een openbare terechtzitting uitgesproken en wordt een uittreksel ervan onverwijld door de bewindvoerders bekend gemaakt in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen. Het uittreksel vermeldt naam en woonplaats van de kredietinstelling en de woonplaats of het kantoor van de bewindvoerders alsmede de datum van de beschikking. De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande enige daartegen gerichte voorziening.
8. Wanneer het verzoek aanhangig is tegelijk met een verzoek of vordering tot faillietverklaring – eigen aangifte daaronder begrepen –, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst, totdat op het eerstgenoemde verzoek is beschikt. Wordt een verklaring als bedoeld in het eerste lid, gegeven, dan vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.
9. Bij een beschikking als bedoeld in het eerste lid, bepaalt de rechtbank de duur op ten hoogste anderhalf jaar. Voor het verstrijken van de gestelde termijn kan de Bank eenmaal of meermalen verlenging van de geldigheidsduur voor ten hoogste anderhalf jaar verzoeken. Het verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot uitspreken van de verklaring. Zolang bij afloop van de geldigheidsduur van de verklaring op een verzoek tot verlenging nog niet is beschikt, blijft de verklaring gehandhaafd. Indien het verzoek tot verlenging wordt toegewezen, is het zevende lid van toepassing.

Artikel 33

1. De bewindvoerders oefenen bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling uit.
2. De bewindvoerders waken voor de belangen der gezamenlijke schuldeisers.
3. De organen van de kredietinstelling zijn verplicht alle door de bewindvoerders gevraagde medewerking te verlenen.
4. Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, wordt voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid of bij staking van stemmen een beslissing van de president van de rechtbank vereist. De bewindvoerder, aan wie bij de beschikking van de rechtbank, bedoeld in artikel 32, zesde lid, een bepaalde werkkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.

5. De rechtbank kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem en de Bank gehoord, althans behoorlijk opgeroepen te hebben, ontslaan en door een ander vervangen, of hem één of meer bewindvoerders toevoegen, een en ander op verzoek van hemzelf, de andere bewindvoerders, de Bank of één of meer schuldeisers dan wel ambtshalve.

6. De bewindvoerders brengen tijdens de uitoefening van hun bevoegdheden telkens na verloop van drie maanden alsmede na beëindiging daarvan zo spoedig mogelijk verslag omtrent hun werkzaamheden uit aan de rechtbank.

7. Het loon van de deskundigen, aangewezen ingevolge artikel 32, vierde lid, alsook het loon en de verschotten van de bewindvoerders worden bepaald door de rechtbank en vormen een boedelschuld.

Artikel 34

De rechtbank is bevoegd bij of na een verklaring als bedoeld in artikel 32, eerste lid, op verzoek van de Bank dan wel op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeisers of ambtshalve, de Bank gehoord, zodanige regelingen te treffen, als zij ter beveiliging van de belangen der schuldeisers van de kredietinstelling nodig oordeelt.

Artikel 35

1. Een verklaring als bedoeld in artikel 32, eerste lid, heeft ten gevolge, dat de kredietinstelling niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van haar verplichtingen; aangevangen executiën worden geschorst; gelegde beslagen vervallen.

2. Het bij het eerste lid bepaalde geldt niet ten aanzien van vorderingen, welke voortvloeien uit handelingen, met de kredietinstelling na de verklaring verricht, noch voor vorderingen als bedoeld in artikel 232 van de Faillissementswet, en wel voor zover zulks het geval is.

3. Overigens zijn de artikelen 234-241 van de Faillissementswet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

1. De rechtbank kan de bewindvoerders machtigen over te gaan tot overdracht van de verbintenissen van de kredietinstelling, welke zij in de uitoefening van haar bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan, of van een deel daarvan, dan wel tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de kredietinstelling.

2. Indien bij overdracht van verbintenissen als bedoeld in het eerste lid, de bedingen in de overeenkomsten, waaruit die verbintenissen voortvloeien, worden gewijzigd, hebben de bewindvoerders daartoe de bijzondere machtiging van de rechtbank nodig met dien verstande, dat de bedingen in de overeenkomsten, waaruit vorderingen voortvloeien als bedoeld in artikel 35, tweede lid, daarbij niet kunnen worden gewijzigd.

3. Met betrekking tot de beschikkingen, bedoeld in het eerste en tweede lid, is het bepaalde in artikel 32, leden 5 en 7, eerste en tweede volzin, van overeenkomstige toepassing.

4. Zodra overdracht van verbintenissen heeft plaatsgevonden, maken de bewindvoerders de overdracht en, ingeval de bedingen in de overeenkomsten zijn gewijzigd, deze wijzigingen openbaar door bekendmaking in de Nederlandse Staatscourant en in tenminste drie door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen.

5. De overdracht en de wijzigingen van de bedingen in de overeenkomsten worden alsdan van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden met in-

gang van de dag, volgende op die van de dagtekening van de Nederlandse Staatscourant, waarin de bekendmaking is geplaatst.

6. Gedurende de liquidatie, bedoeld in het eerste lid, regelt de rechtbank naar behoefte de bijzonderheden en gevolgen van de liquidatie, waaronder begrepen verkorting van de geldingsduur van lopende overeenkomsten, nadat zij daaromtrent het advies van de bewindvoerders en de Bank heeft ingewonnen.

7. Zodra de liquidatie is beëindigd, doen de bewindvoerders daarvan mededeling in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen.

Artikel 37

Nadat de rechtbank een verklaring als bedoeld in artikel 32, heeft gegeven dan wel verlengd, kan zij in afwijking van het bepaalde in artikel 1 van de Faillissementswet een kredietinstelling slechts in staat van faillissement verklaren, indien een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans van de kredietinstelling een tekort aanwijst, ongeacht of de kredietinstelling verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. De faillietverklaring vindt plaats, de Bank gehoord, op verzoek van de bewindvoerders, op de vordering van het Openbaar Ministerie of ambtshalve onder intrekking van bedoelde verklaring. Alsdan zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen één maand na het intrekken van de verklaring, gelden de volgende bepalingen:

- a. het tijdstip, waarop de termijnen, in de artikelen 43 en 45 van de Faillissementswet vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het geven van de verklaring, bedoeld in artikel 32, eerste lid;
- b. boedelschulden, na het geven van de verklaring ontstaan, zullen ook in het faillissement als boedelschulden gelden;
- c. de intrekking van de verklaring en de faillietverklaring worden door de bewindvoerders bekend gemaakt in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer door de rechtbank aan te wijzen nieuwsbladen;
- d. overigens is het bepaalde in titel I van de Faillissementswet van toepassing.

Artikel 38

De rechtbank kan op verzoek van de bewindvoerders of ambtshalve de verklaring, bedoeld in artikel 32, eerste lid, intrekken. Artikel 32, vijfde en zevende lid, is alsdan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 39

Door de bekendmaking, bedoeld in artikel 36, vierde of zevende lid, artikel 37, onder d., of artikel 38, vervallen van rechtswege de bevoegdheden, welke de bewindvoerders ingevolge de verklaring, bedoeld in artikel 32, eerste lid, hadden verkregen.

Artikel 40

Tegen beschikkingen van de rechtbank ingevolge de artikelen 32, eerste lid, en 36, eerste en tweede lid, staat geen hoger beroep open. Beroep in cassatie tegen deze beschikkingen moet worden ingesteld binnen veertien dagen na de dag van uitspraak. De behandeling heeft in raadkamer plaats en geschiedt met de grootste spoed. Het arrest wordt op een openbare terechtzitting uitgesproken en de zakelijke inhoud ervan wordt door de bewindvoerders in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer daarbij aan te wijzen nieuwsbladen bekend gemaakt.

HOOFDSTUK VI

Het beroep

Artikel 41

1. De natuurlijke of rechtspersoon, die door een besluit van Onze Minister of van de Bank, op grond van deze wet genomen, rechtstreeks in zijn belang is getroffen, kan daartegen in beroep komen bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven, bedoeld in artikel 4 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416). Onder besluiten worden niet begrepen besluiten, strekkende tot het verrichten van rechtshandelingen naar burgerlijk recht.
2. Met het oog op de toepassing van dit artikel doet de Bankraad aan Onze Minister een door deze te bepalen aantal voordrachten voor bijzondere leden van het College van Beroep voor het Bedrijfsleven; iedere voordracht bevat de namen van drie personen.
3. De bijzondere leden worden door Ons op voordracht van Onze Ministers van Justitie en van Financiën uit elk der in het vorige lid bedoelde voordrachten voor de tijd van vier jaren benoemd.
4. Ingeval beroep wordt ingesteld tegen besluiten, genomen ter uitvoering van de artikelen 24 of 25, derde lid, zal de terechtzitting worden gehouden met gesloten deuren. De uitspraak wordt alsdan medegedeeld aan de verzoeker en de Bank onderscheidenlijk Onze Minister.
5. Ten aanzien van de in dit artikel voorziene rechtspraak vinden overigens de artikelen 2, 3, 5 en 29-75 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VII

Bepalingen van bijzondere aard

Artikel 42

1. Het is een ieder verboden zich tot het publiek te wenden of in enigerlei vorm te bemiddelen terzake van het bedrijfsmatig aantrekken van gelden beneden een door Onze Minister te bepalen bedrag door anderen dan de ondernemingen en instellingen, welke ingevolge de artikelen 13 en 30, derde lid, zijn geregistreerd of waarop artikel 1, derde lid, van toepassing is.
2. Onze Minister kan, de Bank gehoord, vrijstelling of op verzoek, ontheffing verlenen van het bepaalde in het eerste lid. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Artikel 43

1. Aan ondernemingen en instellingen, die niet ingevolge de artikelen 13 en 30, derde lid, zijn geregistreerd, is het verboden het woord 'bank' of vertalingen of vormen daarvan te bezigen in hun naam of bij de uitoefening van hun bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de desbetreffende onderneming of instelling niet haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van gelden en het verrichten van kredietuitzettingen en beleggingen.

2. Het verbod, vervat in het eerste lid, is niet van toepassing op de Bank, de andere centrale banken, die in Nederland een of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen hebben, de Rijkspostspaarbank, de representatieve organisaties alsmede de hier te lande werkzame ondernemingen of instellingen, die in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen zijn gevestigd en aldaar gerechtigd zijn het woord 'bank' of vertalingen of vormen daarvan te bezigen.

3. Van de in het tweede lid bedoelde ondernemingen of instellingen, gevestigd in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen, kan door de Bank met betrekking tot hun wettelijk statuut alsmede de aard van hun werkzaamheid en financiële positie een verduidelijkende aanvulling aan de hier te lande gebezigde naam worden verlangd.

4. Onze Minister kan, de Bank gehoord, vrijstelling of, op verzoek, ontheffing verlenen van het verbod, vervat in het eerste lid. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Artikel 44

1. De Bank pleegt overleg met de betrokken representatieve organisaties over de invoering van een regeling omtrent een garantie voor nader te bepalen schuldvorderingen van natuurlijke personen, verenigingen en stichtingen tot een nader te bepalen maximum op ondernemingen en instellingen, die ingevolge de artikelen 13 of 30, derde lid, zijn geregistreerd, of groepen daarvan tegen het risico, dat een zodanige onderneming of instelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet nakomt.

2. Wij behouden Ons voor, indien het overleg leidt tot overeenstemming tussen de Bank en alle betrokken representatieve organisaties, de ondernemingen en instellingen te verplichten aan de uitvoering van die regeling mede te werken.

3. Wij behouden Ons voor, indien het overleg niet binnen een door Onze Minister te bepalen termijn leidt tot overeenstemming, dan wel de regeling, waaromtrent overeenstemming is bereikt, niet Onze instemming heeft, een regeling als bedoeld in het eerste lid, in te voeren, nadat de Bank, de Bankraad en de betrokken representatieve organisaties in de gelegenheid zijn gesteld hun gevoelen omtrent de inhoud van de in te voeren regeling kenbaar te maken.

4. Binnen twee maanden, nadat een garantieregeling krachtens het derde lid is ingevoerd, wordt door Ons een voorstel aan de Staten-Generaal gedaan om de garantieregeling bij de wet te bekrachtigen. Indien het voorstel door een van beide Kamers der Staten-Generaal wordt verworpen, wordt deze regeling terstond ingetrokken. Van de intrekking wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

5. Het bepaalde in het eerste en tweede, onderscheidenlijk derde en vierde lid is mede van toepassing op wijziging en intrekking van een garantieregeling, tot stand gekomen met inachtneming van die bepalingen.

Artikel 45

Wij behouden Ons voor, ingeval tussen de Bank en de representatieve organisaties der kredietinstellingen overeenstemming bestaat over een regeling van de rente en de overige voorwaarden, in acht te nemen met betrekking tot de direct opvraagbare tegoeden van natuurlijke personen, verenigingen en stichtingen, op advies van de Bank de kredietinstellingen te verplichten aan de uitvoering van die regeling mede te werken.

Artikel 46

1. Het is aan ieder, die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van de krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt, of van gegevens en inlichtingen, bij het onderzoek van boeken en bescheiden verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is de Bank bevoegd aan kredietinstellingen mededelingen te doen inzake kredietverlening door kredietinstellingen aan afzonderlijke kredietnemers van die instellingen. De mededelingen bevatten slechts het totaalbedrag van de kredieten aan die afzonderlijke kredietnemers. De Bank doet geen mededeling van de identiteit van de kredietverlenende kredietinstellingen noch van de bedragen der door de afzonderlijke kredietinstellingen verleende kredieten. De kredietinstellingen houden de ontvangen mededelingen geheim.

3. Voorts is de Bank, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, bevoegd gegevens of inlichtingen met betrekking tot de solvabiliteit en liquiditeit van kredietinstellingen uit te wisselen met buitenlandse organen, die belast zijn met het toezicht op kredietinstellingen daar te lande, mits deze organen gehouden zijn tot geheimhouding van de ontvangen gegevens of inlichtingen.

Artikel 47

1. Voor zover bepalingen in de statuten, reglementen en andere interne regelingen van kredietinstellingen of in overeenkomsten, door deze instellingen met derden gesloten, in strijd zijn met bepalingen van deze wet of van de krachtens deze wet genomen besluiten, blijven zij buiten toepassing.

2. Het gestelde in het eerste lid geldt niet, indien de Bank zulks in een bijzonder geval voor een door haar vast te stellen termijn bepaalt.

Artikel 48

De kosten, die voor de Bank of voor de organen, aan welke de uitvoering van het toezicht op kredietinstellingen mede mocht worden opgedragen, zijn verbonden aan de uitvoering van deze wet en de krachtens deze wet genomen besluiten, kunnen door de Bank of door de bedoelde organen overeenkomstig door Onze Minister goed te keuren regelen op de kredietinstellingen worden verhaald.

Artikel 49

1. De Bank doet periodiek in de Nederlandse Staatcourant mededeling van de voornaamste gegevens, voorkomende in de stukken en staten, bedoeld in de artikelen 11 en 19.

2. Zonder schriftelijke toestemming van de hierbij betrokkenen worden gegevens met betrekking tot afzonderlijke ondernemingen en instellingen niet gepubliceerd.

Artikel 50

De Bank brengt jaarlijks aan Onze Minister verslag uit over de uitvoering van deze wet en van de krachtens deze wet genomen besluiten. Dit verslag wordt door de zorg van Onze Minister gepubliceerd, behoudens het gedeelte van het verslag, handelende over de uitvoering van de artikelen 9, derde lid, 10, derde lid, 11, vierde lid, en 24, met dien verstande dat zonder schrifte-

lijke toestemming van de bij het te publiceren gedeelte van het verslag betrokkenen gegevens met betrekking tot afzonderlijke ondernemingen en instellingen niet gepubliceerd worden.

Artikel 51

Met betrekking tot de uitvoering van deze wet is artikel 26 van de Bankwet 1948 van toepassing.

HOOFDSTUK VIII

Wijziging van andere wetten

Artikel 52

In de Faillissementswet¹ wordt artikel 250a gewijzigd als volgt:
Ingeval een niet ingevolge de artikelen 13 of 30, derde lid, van de Wet toezicht kredietwezen geregistreerde onderneming of instelling, waarbij De Nederlandsche Bank N.V. op grond van die wet inlichtingen heeft ingewonnen, naar het oordeel van De Nederlandsche Bank N.V. niet zal kunnen voortgaan met het betalen van haar opeisbare schulden, kan De Nederlandsche Bank N.V. met machtiging van de president van de bevoegde rechtbank voor zodanige onderneming of instelling surséance van betaling aanvragen op de wijze, voorzien in artikel 214, eerste lid.

De president van de rechtbank beslist over een verzoek tot machtiging als bedoeld in het eerste lid, zo spoedig mogelijk, doch niet dan nadat de onderneming of instelling in de gelegenheid is gesteld haar zienswijze terzake aan hem kenbaar te maken.

In het geval, bedoeld in het eerste lid, zal surséance nimmer definitief worden verleend, indien de onderneming of instelling zich daartegen verzet.

De artikelen 215-250 en 251 zijn van overeenkomstige toepassing.

Indien het verzoek wordt afgewezen anders dan op grond van het derde lid, heeft De Nederlandsche Bank N.V. recht van hoger beroep en kan zij in cassatie komen overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 219 en 221. De Nederlandsche Bank N.V. is bevoegd zowel in hoger beroep als in cassatie aan de behandeling van het beroep deel te nemen.

Artikel 53

In artikel 1, onder 2°, van de Wet op de economische delicten² wordt de zinsnede: 'de Wet toezicht kredietwezen, de artikelen 4, 8, tweede, derde en vierde lid, 10, tweede en derde lid, 13, eerste en vierde lid, 14, tweede, derde en vierde lid, 15, eerste en tweede lid, 16, 19, 21, tweede lid, 22 en 26', vervangen door:

de Wet toezicht kredietwezen de artikelen 2, 6, derde en vierde lid, 7, derde lid, 11, eerste lid, 16, tweede, derde en vierde lid, 19, eerste, tweede, vierde en vijfde lid, 20, 21, eerste lid, 22, tweede en derde lid, 24, tweede en vierde lid, onder a, 25, achtste lid, 26, 27, eerste lid, 29, derde lid, 33, derde lid, 42, 43, eerste en vierde lid, 45 en 46.

Artikel 54

Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek³ wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 342, eerste lid, wordt de puntkomma in de tweede zin vervangen door een punt; de daarna volgende zin vervalt.

B. Na artikel 342 wordt een nieuw artikel opgenomen luidende: Artikel 342a.

1. De ondernemingskamer geeft ten aanzien van rechtspersonen, die in gevolge de artikelen 13 of 30, derde lid, van de Wet toezicht kredietwezen zijn geregistreerd, geen beslissing zonder De Nederlandsche Bank N.V. in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord. Zij geeft met betrekking tot de rubricering van activa en passiva in de balans en van baten en lasten in de resultatenrekening alsmede met betrekking tot de grondslagen, waarop de waardering van de activa en passiva in de balans en de bepaling van het resultaat berusten, geen beslissing tot een herziening van de jaarrekening, welke De Nederlandsche Bank N.V. volgens haar uitdrukkelijke verklaring niet verenigbaar acht met een gezond bankbeleid.

2. Ten aanzien van de in het eerste lid bedoelde rechtspersonen geeft Onze Minister van Economische Zaken geen beslissing op een verzoek tot ontheffing als bedoeld in de artikelen 320, derde lid, onder b, en 326, vierde lid, dan nadat hij daarover De Nederlandsche Bank N.V. heeft gehoord.

C. Artikel 343, tweede lid, onder c, wordt gelezen:

c. Het bedrijf van de rechtspersoon geheel of ten dele bestaat uit het opnemen van gelden van derden of de onderneming het verzekeringsbedrijf uitoefent, tenzij De Nederlandsche Bank N.V. onderscheidenlijk de Verzekeringskamer aan de onderneming, die onder haar toezicht staat, heeft verklaard tegen toepassing van het eerste lid geen bezwaar te hebben.

D. In artikel 355 wordt het vierde lid gewijzigd als volgt:

4. In het geval, bedoeld in artikel 348, eerste lid, neemt de ondernemingskamer geen beslissing, alvorens de Verzekeringskamer onderscheidenlijk De Nederlandsche Bank N.V. in de gelegenheid te hebben gesteld over het verzoek te worden gehoord. De ondernemingskamer treft geen voorzieningen, die de Verzekeringskamer volgens haar uitdrukkelijke verklaring niet verenigbaar acht met de mate van veiligheid, welke is vereist ter waarborging van de nakoming van verplichtingen jegens polishouders en andere rechthebbenden terzake van verzekeringsovereenkomsten, noch voorzieningen, welke De Nederlandsche Bank N.V. volgens haar uitdrukkelijke verklaring niet verenigbaar acht met een gezond bankbeleid.

Artikel 55

Artikel 3, eerste lid, onder b., van de Wet op het consumptief geldkrediet⁴ wordt als volgt gewijzigd:

b. kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen, met uitzondering van die, welke uitsluitend of in hoofdzaak hun bedrijf maken van het verlenen van kredieten, tienduizend gulden of minder bedragende.

Artikel 56

In artikel 7, tweede lid, van de Postwet 1954⁵ vervallen de woorden: 'kunnen met inachtneming van de bij de wet gegeven voorschriften tezamen regelen vaststellen voor het monetaire beleid van de Postchèque- en Girodienst en zij'.

Artikel 57

In de Girowet 1936 (Stb. 307)⁶ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. artikel 2, zesde lid, wordt als volgt gelezen: 'Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën bepalen de rente, te vergoeden op en de

overige voorwaarden, in acht te nemen met betrekking tot saldi-tegoeden, welke bij de dienst worden aangehouden.'

B. artikel 3, derde lid, wordt als volgt gelezen: 'Ten aanzien van een dienst als in het eerste lid bedoeld, is artikel 2, zesde lid, van overeenkomstige toepassing.'

Artikel 58

De twaalfde titel van het Eerste Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering⁷ treedt voor procedures naar aanleiding van verzoeken als bedoeld in de artikelen 32, 34, 36 en 38, in werking op het tijdstip van inwerking-treding van die artikelen.

Artikel 59

In artikel 1 van de Jeugdspaarwet (Stb. 1971, 362)⁸ wordt onder 'instelling' in plaats van 'een instelling, die is ingeschreven in afdeling I, II dan wel IV van het register der kredietinstellingen, bedoeld in artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1956, 427)' gelezen: een algemene bank, een coöperatief georganiseerde bank dan wel een spaarbank als bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen.

Artikel 60

In artikel 3, eerste lid, onder a., van de Algemene premiespaarwet (Stb. 1965, 448)⁹ wordt in plaats van 'bij instellingen ingeschreven in het register der kredietinstellingen, als bedoeld in artikel 2 van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1956, 427)' gelezen: bij kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen.

Artikel 61

In artikel 43, eerste lid, onder c., van de Wet op het afbetalingsstelsel 1961 (Stb. 218)¹⁰ wordt in plaats van 'voorzover die personen niet vallen onder de werking van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1956, 427)' gelezen: voorzoover die personen niet zijn kredietinstellingen als bedoeld in artikel 1 van de Wet toezicht kredietwezen.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 62

1. Kredietinstellingen, welke op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet zijn ingeschreven in het register der kredietinstellingen, bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet toezicht kredietwezen (Stb. 1956, 427), worden geacht op dat tijdstip een vergunning als bedoeld in artikel 2, te hebben verkregen.

2. Op de in het eerste lid bedoelde kredietinstellingen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet niet voldoen aan het bepaalde in de artikelen 9-11, wordt het bepaalde in die artikelen en in artikel 4, eerste lid, onder b., van toepassing drie jaren na dat tijdstip.

Artikel 63

Op ondernemingen en instellingen, die krachtens artikel 30 onder toezicht van de Bank worden geplaatst en welke op het tijdstip van inwerkingtreding van een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in artikel 30, eerste lid, niet voldoen aan het bepaalde in de artikelen 9-11, wordt het bepaalde in die artikelen en in artikel 4, eerste lid, onder b., voorzover van toepassing verklaard op deze ondernemingen en instellingen, eerst van toepassing drie jaren na het tijdstip, waarop zij in het register, bedoeld in artikel 30, derde lid, zijn ingeschreven.

Artikel 64

De wet van 18 januari 1952, Stb. 35, zoals gewijzigd vastgesteld bij de wet van 21 juni 1956, Stb. 427, wordt ingetrokken.

Artikel 65

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet toezicht kredietwezen.
2. Zij treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, met dien verstande dat de artikelen 42 en 43 in werking treden één jaar na dat tijdstip en dat het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 25, voorzover betrekking hebbend op andere overwegingen van algemeen belang, nader bij wet zal worden bepaald.

Lasten en bevelen, dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 13 april 1978

Juliana

De Minister van Financiën,
F. H. J. J. Andriessen

Uitgegeven de vijftiende mei 1978

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1970/1971, 11 068; 1974/1975, 11 068; 1975/1976, 11 068; 1976/1977, 11 068. Hand. II 1976/1977, blz. 2882-2898; 2918-2933; 3185-3190; 3285-3286. Kamerstukken I 1976/1977, 11 068(69), 1977/1978, 11 068 (31, 31a, 31b). Hand. I 1977/1978, blz. 210-227

¹ Stb. 1893, 140, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 maart 1977, Stb. 184

² Stb. 1950, K258, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 10 mei 1978, Stb. 251

³ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 februari 1978, Stb. 67

⁴ Stb. 1972, 399, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 18 december 1974, Stb. 817

⁵ Stb. 1954, 592, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 juni 1976, Stb. 377

⁶ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 december 1954, Stb. 592

⁷ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 19 oktober 1977, Stb. 578

⁸ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 juli 1975, Stb. 413

⁹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 13 december 1972, Stb. 734

¹⁰ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 september 1973, Stb. 438.